

אלהי ואלהי אבותי כשם שהייתי באפילה והוצאתני לאורה כך תוציאני מאפילה לאורה.

בבלי לא הובא, והובא להלכה בביאור הלכה (תחילת ס' א ד"ה שיהא).

מעשה שהקריבו את התמיד בארבע שעות בבלי כז. • פ"ד ה"א [ל.]

בימי מלכות יון היו משלשלין להן שתי קופות של זהב והיו מעלין להן שני טליים. פעם אחת שילשלו להן שתי קופות של זהב והיו מעלין להן שני גדיים. באותה שעה האיר הקב"ה עיניהם ומצאו שני טליים מבוקרים בלישכת הטלאים. על אותה שעה העיד רבי יודה בר אבא על תמיד של שחר שקרב בארבע שעות (ובהמשך הובא המעשה שהביאו להם חזירים).

בבלי סוטה מט.; בבא קמא פב: ומנחות סד: הובא רק המעשה עם החזירים, ושם במקום "על אותה שנינו שקרב תמיד בארבע שעות" סיים "על אותה שנה שנינו מעשה ובא עומר מגגות צריפים וכו'".

תפילת נעילה פ"ד ה"א [לא.]

מניין לנעילה (שהרי אינה כנגד קרבן ואינה מתקנת האבות)? אמר רבי לוי: גם כי תרבו תפלה - מכאן שכל המרבה בתפילה נענה (ונעילה היא לריבוי תפילה). אימתי היא נעילה וכו'? רב אמר: בנעילת שערי שמים, ורבי יוחנן אמר: בנעילת שערי היכל. **בבלי** לא הובא, ורש"י (יומא פז: ד"ה נחית) הביאו.

תפילת ערבית מבעוד יום בבלי כז: • פ"ד ה"א [לב:]

אמר רבי זעורא כל מן דהוינא עבד כן (פני משה: שהייתי מתפלל של ערבית מבעוד יום. קרבן העדה תענית פ"ד ה"א [יט.]: שלא הייתי מתפלל כלל, שתפילת ערבית רשות) הוינא מפחד בליליא. **בבלי** דן בתפילת ערבית מבעוד יום והאם היא רשות או חובה, אך המעשה שהיה מפחד כל הלילה לא הובא שם.

המעשה בתלמיד ששאל על תפילת ערבית בבלי כז: • פ"ד ה"א [לב:]

הלכו ומינו את רבי אלעזר בן עזריה בישיבה (להיות נשיא), בן שש עשרה שנה ונתמלא כל ראשו שיבות. והיה רבי עקיבה יושב ומצטער ואמר לא שהוא בן תורה יותר ממני אלא שהוא בן גדולים יותר ממני וכו'. וכמה ספסלין היו שם? רבי יעקב בן סיסי אמר: שמונים ספסלים היו שם של תלמידי חכמים חוץ מן העומדין לאחורי הגדר, רבי יוסי בירבי אבון אמר: שלש מאות היו שם חוץ מן העומדין לאחורי הגדר וכו'. מיד הלך לו רבן גמליאל אצל כל אחד ואחד לפייסו בביתו וכו'. אף על פי כן (אע"פ שהשיבו את רבן גמליאל להיות נשיא) לא הורידו אותו (את רבי אלעזר בן עזריה) מגדולתו (לגמרי), אלא מינו אותו אב בית דין.

בבלי מובא אותו המעשה בכמה שינויים: רבי אלעזר בן עזריה היה בן שמונה עשרה, לא הובא שרבי עקיבא הצטער על כך שרבי אלעזר בן עזריה הוא בן גדולים יותר ממנו, הגירסא היא שנוספו ארבע מאות או שבע מאות ספסלים, רבן גמליאל הלך לפייס רק את רבי יהושע, ולא מינו אותו אב בית דין אלא חילקו ביניהם את השבתות (ומראה הפנים כתב שאולי היינו הן, שמנהגם היה שהאב בית דין דורש שבת אחת).